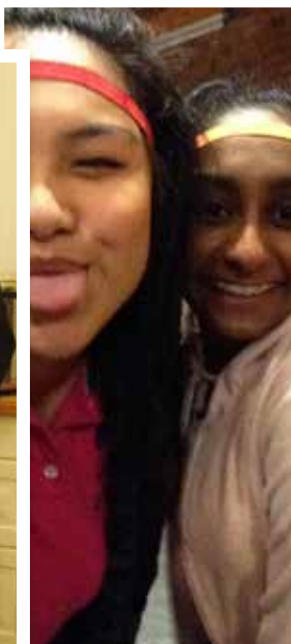

#4 -2016

Norges Unge Katolikker
KIRKEN

Bilder: Vo Martin
Bao Anh

- 4 Hilsen fra Joakim, NUKs nye leder
- 6 Q lokalt- YFL og Vestlandsleir
- 8 Tema- Kirkens plass i samfunnet
- 10 Høstsamling
- 11 Ny domkirke i Trondheim
- 12 Juletradisjoner i forskjellige land
- 14 Årshjul
- 16 8 på gata med nye AUV
- 18 Tema- Kirken: fellesskap og uenighet
- 20 Nyheter
- 22 AA-helg
- 24 Intervju med vår nye ungsomsprest
- 26 Helgen – den Hellige Josef
- 27 Qltur- Home Alone
- 28 Qprest- kirken og Kirken
- 30 Kateketisk spalte

Trondheim

Redaksjonen

Redaktør
Caroline
Belaunde
Brynsrud

Ungdomsprest
Andreas
Ruprecht

Journalist
Susanne
Tande

Journalist
Victoria
Oftestad

Layout
Karol
Michalczuk

Journalist
Alexander
Kopperud

Journalist
Cecilia
Bruce

Journalist
Kim Anh
Le

Journalist
Odin Fredrik
Rustad

Illustratør
Maria
Pham

Leder

Kjære leser!

Siden dette nummeret av Q har «Kirken» som tema, vil jeg benytte anledningen til å dele en veldig fin og helt sann historie som har med kirken å gjøre. Oldeforeldrene til besteveninnen min bodde i Polen under 2. verdenskrig. Det var rundt juletider, og nazistene hadde invadert landsbyen oldeforeldrene bodde i. I det de rykket inn i landsbyen og alt var kaos, mistet familien hverandre. Oldemoren, som var høygravid, mistet plutselig alle barna sine og ektemannen av syne. Etter flere dager med leting, sult og smerte holdt hun på å gi opp. Hun hadde havnet langt unna landsby-

en, og ante ikke hvor hun var. I frustrasjon og frykt gikk hun inn til en liten kirke hun plutselig fant, falt ned på kne, og ba. Og gjett hvem som tilfeldigvis også hadde søkt tilflukt i den lille kirken: barna og mannen hennes! Slik fant familien hverandre igjen, i Guds hus. Denne historien får meg til å tenke på hvor godt Gud faktisk passer på oss, at Han alltid gir oss det vi trenger, og at Han er skikkelig god på timing (selvom vi ikke alltid forstår timingen Hans). Og at kirken er mye, mye mer enn bare en bygning! Ha en velsignet Jul og en gledelig nyttårsfeiring!

Qklem fra Caroline

Bilde: privat

Q – Katolsk Ungdom # 4 2016

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolikker i Norge, utgitt av NUK. Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjøring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som opptar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges tilhørighet til den katolske Kirke, og være en hjelp til å knytte de flernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:

Norges Unge Katolikker
Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk

Opplag: 1400

Utgivelse:

Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år. Bladet sendes kun til betalende medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ungdomslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpillarene TRO, FELLESSKAP og HANDLING.

Q vil takke Aleksander Kopperud for et godt samarbeid, dette er det siste nummeret han er med i som medlem av redaksjonen. Han har vært med siden 2014, men har bidratt i bladet før det også. Q blir ikke det samme uten deg!

Bidragsytere

Johann Falkenberg
Ivar Gjerald
Sandra Kim Eldevik
Joakim Ramse
Sam Bacolod
Brion Lance Caguiat
Camilla Cselenyi

Snit Ghebriel
Abel Amar
Ludvig Hareide
Nivetha Josephmary
Vuong Hoang Vu
Vo Martin Bao Anh
Thien Nguyen

Forsidebilde
Thien Nguyen

Hilsen

fra NUKs nye leder

Kjære medlemmer,

Det er jeg som har den store gleden av å lede NUK i perioden frem mot neste Landsmøte. I den anledning vil jeg komme med noen presiseringer og oppfordringer, hovedsakelig med bakgrunn i våre mål og noen myter som jeg har inntrykk av at er ganske utbredt.

1. NUK er først og fremst i menighetene!

Det er hos hver og en av oss. NUK er ikke et dyr som bor bak en stein i Akersveien og sjelden hekker utenfor det sentrale Østland. Det ville vært dårlig om man måtte bort fra sin lokale menighet for å være en god ung katolikk. Selv bor jeg på Vestlandet, Staben har riktignok sitt kontor i Oslo, men det viktigste som skjer i NUK er aktiviteten de unge har i menighetene. Resten har svært liten egenverdi, for det er nemlig sentrale ting som skal støtte opp om disse unge i hver menighet. Jeg er opptatt av at

NUK skal være et godt sted å jobbe og å være frivillig, men organisasjonens mål er utvilsomt knyttet til tro, fellesskap og handling i lokallagene - det står i formålsparagrafen. Staben og det nye Arbeidsutvalget er opptatt av lokal aktivitet og vil forsøke å besøke flest mulig steder - men det er mange, så det kan ta en stund før vi kommer til deg.

2. Det er flott dersom NUKere er politisk aktive!

Jeg vil faktisk oppfordre til det på det sterkeste. Det betyr ikke at du står på en eplekasse og kjefter dagen lang. Det er en stor forskjell på å være tydelig partipolitisk på NUK-arrangement samt i verv for NUK (noe vi aldri skal være iht. vedtektene), og det å ha meninger om skaperverket som utfolder seg i et aktivt politisk og gjerne partipolitisk privatliv. Likegyldighet oppfatter jeg som en langt større trussel enn at organ-

isasjonen vår skulle "kuppes" av en eller annen politisk retning, og det er heller ikke realistisk at NUK ikke skal bli greit for den som ikke bryr seg om politikk. La meg være tydelig: Alle partier i Norge har så vidt jeg kan se både positive og negative trekk sammenlignet med katolske idealer, og alle partier og organisasjoner har veldig godt av ung katolsk innflytelse. Ved å stadig reflektere over politikk, tror jeg at Kirkens unge blir i bedre stand til å ta stilling til utfordringer i menighetene og i eget liv. Heller enn å frykte politikkens effekt på NUK, bør vi juble over tanken på mulig katolsk innflytelse på partiene!

3. Lurer du på noe - ta kontakt.

Hvem velges til å gjøre hva? Hvorfor ble det slik? Hva kommer til å skje? Det er mange ting som virker hemmelig på avstand, men nøkkelen til å få informasjon er først og fremst å involvere seg.

Jeg leder organisasjonen etter prinsippet om meroffentlighet - at kun det absolutt nødvendige holdes internt, som personopplysninger. Derfor oppfordrer jeg alle som lurar til å spørre, snarere enn å undre. Mitt tips til den som ønsker innflytelse er å komme med forslag - det er utrolig mange saker som avgjøres ved at en enkelt person har et forslag, mens det ikke finnes tydelige alternativ. Dette gjør det spennende å involvere seg! Vær med på å utforme fremtiden du også.

Disse tre oppfordringene får holde for denne gang! Nei forresten - bli med på Adventsaksjonen! Håper du trives i ditt medlemskap og lar oss vite det dersom du savner noe eller får en god idé.

I Kristus,
Joakim Ramse
NUKs leder
leder@nuk.no

Agape-helg på Mariaholm

14.-16. oktober 2016

Hvert år arrangerer Youth for Family and Life (YFL), et av NUKs mange lokallag, en helgleir om høsten. I år ble leiren holdt på Mariaholm. Her var alle YFL-medlemmer velkomne til en 3-dagers leir fylt med moro, lærdom og masse god mat.

Temaet for denne helgen var «Agape». Det ble gitt foredrag som gikk ut på Guds kjærlighet til menneskene; det er dette «agape» betyr på gresk. Foredragene handlet om å utforske Guds kjærlighet som den følelsen som vekkes av at man forstår

at Guds kjærlighet er fullkommen og har verdifulle egenskaper. I tillegg til foredragene ble det gitt praktiske workshops som handlet om familie og sosiale medier.

Med et tett program gjennom hele helgen var det godt å

få litt pauser hvor vi kunne spise den beste maten ever !! Menyen var forskjellig fra dag til dag, og det virket som den falt i smak hos alle.

Av Brion Lance Caguiat
Bilde: Sam Bacolod

Vestlandsleir med St. Paul menighet.

//

Gleden leir skaper ser vi når barna og ungdommene kommer hjem og forteller om hvor fantastisk de har hatt det.

Vi på Vestlandet har arrangert flere helgeleirer for barn og ungdom. På forrige barnehelg vi hadde var det over 60 barn som kom! Gleden leir skaper ser vi når barna og ungdommene kommer hjem og forteller om hvor fantastisk de har hatt det. I sommer var vi på leir på Fredtun leirsted på Karmøy. Vi har vært der mange ganger og syns det er et helt utrolig fint sted.

I høstferien arrangerte vi ny leir på Fredtun, med hjelp fra St. Paul menighet og St. Paul skole i Bergen. Vi var 35 til sammen som dro. 28 barn, 4 ledere, 2 kokker og en prest. Vi tok bussen kjempetidlig lørdag morgen og alle var supergira. Leiren var for barn og unge fra 5.-9. klasse.

Vi lekte rød & blå, vi hadde Hunger Games der alle lekte med vannballonger, vi hadde filmkos, gallafest og dagstur til byen der vi hadde piknik og spiste is ved vannet. Vi hadde noen fantastiske kokker som lagde så god mat at absolutt alle ble fornøyde og alle ble mette. Vi spilte kortspill mens vi spiste godteri og vi koste oss med det fantastiske leirstedet som Fredtun har å tilby. Vi lekte nattgjemsel og fortalte spøkelseshistorier. Vi har laget masse nye minner for livet!

Tekst og bilder:
Johann Falkenberg

Kirkens plass i samfunnet

Vi unge katolikker opplever ofte å få mange spørsmål, ikke fordi vi skiller oss så veldig ut i forhold til vennene våre, men fordi vi gjør ting annerledes. Noen spørsmål vi ofte blir møtt med er: «Hvorfor er du katolikk?», «Må du gå i kirken hver søndag?», «Må du vente med samleie til du er i et ekteskap?» osv. Vi blir også stadig møtt med spørsmål om Guden vår eksisterer, hvem han er og hvorfor vi tror så intenst på hans virke.

Gud har ofte vært en reddende Gud i vanskelige situasjoner, og dette er spesielt utbredt i fattige land og verdensdeler. Har vi kommet til et slikt luksuriøst og egoistisk punkt at vi ikke trenger Gud? For dersom det finnes en Gud, hvorfor skjer det fæle ting da?

Jeg mener at dagens kirke er viktig i alle samfunn og spesielt i den vestlige verden som vi lever i. Det å

vite at det finnes noe som er større enn deg selv og som kan være din støtte gjennom gode og dårlige tider. Jeg tror og mener at det er viktig å vite at ens synder kan bli tilgitt og at det er et liv etter døden.

Et annet viktig moment i dagens samfunn er hvordan troen binder oss sammen på tvers av livssituasjoner og landegrenser. Det å stå i en folkemengde med 3 millioner katolikker fra hele verden (som man gjør på Verdensungdomsdagen) er det lite som kan måle seg med. Å kunne kommunisere gjennom troen kan være en kunst og noe helt fantastisk. Tro er også et praktfullt eksempel på at alle mennesker står likt og at alle er like mye verdt.

I 1984 arrangerte Pave Johannes Paul 2 Verdensungdomsdagen i Polen for alle verdens katolske ungdommer, det var over 300 000 ungdommer

som deltok.

32 år senere, returnerte VUD igjen til Polen sammen med over 3 millioner pilgrimmes! Dette arrangementet er et av de viktigste for dagens ungdom. Det sies at det er i ungdomstiden man skal finne seg selv og fin-

ne ut hva man tror på. VUD er en av de arenaene der man får se troen i praksis og ikke kun gjennom liturgien.

Kirkens rolle har endret seg utrolig mye gjennom tidene. Fra en tid der det var naturlig og normalt at alle

hadde en og samme tro, til en tid der vi alle tror forskjellig, enten det er på den ene Gud, seg selv eller Spagettimonsteret. Dette er en av grunnene til at jeg mener det er viktig at vi står sammen i fellesskapet og at vi hjelper og styrker hverandres

tro. Den dagen vi klarer å vise at vi alle er like mye verdt og at vi aksepterer hverandre uavhengig av tro, ja, den dagen vil vi få et balansert og verdifullt samfunn for alle mennesker.

Illustrasjon: Maria Pham

Høstsamling

Mariaholm 2016

Bilde: Catarina Vu

Å være ung, aktiv katolikk i Norge i dag er ikke så lett når konfirmasjonsleirene kanskje er de eneste fellesarrangementene en er med på. Derfor er det kjempebra og gøy at NUK årlig arrangerer både høst- og vårsamlinger for deg som enten tror at det å være leder på leir må være noe av det morsomste i hele verden, eller bare har lyst til å møte andre unge katolikker. I år var vi en liten gjeng som møttes i Akersveien og satte oss på bussen mot Mariaholm, klare for å ta inn kunnskap og kjenne på felleskapet igjen.

Som vanlig var fire kurs satt opp: Intro-, Kirke-, Bibel- og Lederkurs, og hvert av dem hadde sin eminente leder som formidlet kunnskap og delte ut sjokolade når det trengtes. (Kursene fungerer sånn at du dukker opp på fire samlinger og får et bevis for å ha deltatt. Sånn blir du stående i lederbanken som en potensiell og beredt leder.) I tillegg til kursene ble vi godt kjent gjennom leker og artige fellesstunder med krevende "mindblowing" hjernevri, moteshow og "beat for beat" (som har blitt som en slags tradisjon). Selvfølgelig var det også plass til det faste NUKspillet; din len, tretten, eller tingeling.

Det jeg liker så godt med NUK-samlingene er hvordan det skaper et rom i hverdagen for ro og Gud, når hverdagen ellers kan være stressende. Denne samlingen for eksempel, ble en liten gruppe (inkl. meg selv) sittende igjen i kapellet og synge nesten alle sangene i Adoremus, nettopp bare fordi det var koselig og deilig å kjenne på at det går an å bare ta det med ro og la Guds fred fylle deg. Det var et ekte "NUK-moment".

Kort oppsummert vil jeg bare si at jeg anbefaler alle å komme på vår- og høstsamling for sin egen og NUKs del. Man lærer masse og blir kjent med andre unge katolikker slik at det blir lettere å gi Gud plass i hverdagen, i tillegg til at man kan føle på det uvurderlige felleskapet.

Vigslingshelg i Trondheim

Det er ikke hver dag det bygges katolske kirker i Europa. St. Olav domkirke i Trondheim er den første nye katolske katedralen i Europa på over ti år. NUKerne Anita Huynh og Michiko Salazar var blandt de 500 menneskene som var tilstede under vigslingsmessen 19. november. Samhold, dansing og store røymengder er noe av det de nevner når de ser tilbake på helgen.

Hvordan vil dere oppsummere helgen?

Michiko: "Dette har vært den beste helga på lenge! Det har vært en unik opplevelse å få være med på innvielsen av den nye katolske kirka! Vigslingsmessen varte litt lenge, men den var fortsatt helt fantastisk!"

Anita: "Helgen har vært strålende, både jeg og mange andre fikk oppleve noe nytt og spennende. I vigslingsmessa var jeg ministrant så jeg fikk se absolutt alt. Det var så vakkert, spesielt da koret sang! Etter messa var det fest der alle hadde pyntet seg og vi fikk servert god mat og drikke. Det var en ganske avslappende leirhelg, noe som var forventet, men det likte jeg og vi hadde det veldig koselig alle sammen. Vi hadde quiz og det var super stemning i vandrerhjemmet der vi bodde. Både deltakerne og lederne tok alle imot med åpne armer, og man følte seg veldig velkommen. Det er det jeg liker med leir og NUK arrangementer, alle er så åpne om å bli kjent med nye folk!"

Hva likte du best og hva kommer du til å savne med helgen?

Michiko: "Det jeg likte best med helgen var samholdet og folkene, det var kjempekoselig da alle sang og hadde det gøy sammen."

Anita: "Jeg kommer til å savne den gode stemninga og det å dele rom med bestevenninnene mine. Vi danset og sang mye, noe vi alltid pleier å gjøre på leir. Vigslingsmessen var utrolig vakker, og endelig fikk jeg se munker! Siden jeg var ministrant, hadde jeg veldig god utsikt, men jeg var også i sakrastiet og fikk se hva som foregikk "behind the scenes"! Under messa ble det brukt fem typer røkelse, og det ble mye røyk. Vaktene og jeg måtte ta bort røkelsene og springe ut med de, det var røyk overalt, og vinduene og dørene måtte åpnes. Hvis vi ikke hadde vært kjappe nok, hadde brannalarmen gått og da måtte alle ha blitt evakuert! Heldigvis gikk det veldig bra, og ingen la merke til de store røymengdene, untatt de som var "behind the scenes"."

Av Abel Amar. Redigert av Caroline Belaunde Brynsrud.

Bilde: Vuong Hoang Vu

Juletradisjoner

i andre land

Julen er en høytid alle kjenner til, og uansett om man tror på julens glade budskap eller ikke samles mange familier i julen for å gjøre det de gjorde i fjor og året før der igjen, og det samme som foreldrene gjorde da de var små. Juletradisjoner finnes i mange størrelser og former, og hver familie har gjerne sine ting de bare MÅ gjøre før det blir jul på ordentlig, men hva disse tradisjonene er varierer fra familie til familie og fra land til land.

Polen

Når hele familien er samlet til julemiddag på julaften begynner man måltidet med å bryte et stykke flatt brød, **opłatek**. Tradisjonelt sett skal man vente til man ser den første stjernen på himmelen før man begynner måltidet. Brødet er usyret og ligner litt på hostien vi får i messen, men det er firkantet og har ofte et julemotiv på seg, for eksempel en krybbe. Alle som skal være med på måltidet får en bit av brødet og man deler det så med hverandre samtidig som man takker for året som har vært og ber Gud om å velsigne året som kommer for personen man bryter brødet med.

Filippinene

Julefeiringen på Filippinene har elementer

hentet fra Spansk og Portugisisk julefeiring brakt dit med misjonærene for flere hundre år siden og lokale tradisjoner som etter hvert har blitt knyttet til julen. På Filippinene er det vanlig å begynne juleforberedelsene tidlig, og noen begynner med juledekorasjoner så tidlig som i slutten av september. Mange pynter med spesielle julelanterner, kalt **Parol**. Fra og med den 15. desember er det mange filippinere som deltar i daglige morgenmesser for å markere julenovenen, den siste morgenmessen feires på morgenen den 24. desember før man forbereder en familiefeiring for natten til første juledag, kalt **Noche Buena**.

Australia

Siden Australia ligger

på den sørlige halvkule havner julefeiringen midt på sommeren. Så istedenfor å drømme om en hvit jul krysser de fingrene for at været skal bli fint nok til å være ute hele dagen. Første juledag er det vanlig at familier drar på stranden sammen og feirer der sammen men venner og kjente. Julemiddagen i Australia består av mange småretter som passer bra for en julepiknik på stranden. På kvelden arrangeres det store utekonserter i flere parker i de største byene, der folk samles med levende lys og hører på julemusikk.

Mexico

Det spesielle med den meksikanske julemiddagen er at den ofte avsluttes med en piñata som familien har laget spesielt til denne

anledningen. Den tradisjonelle julepiñataen er formet som en sjuarmet stjerne pyntet med papir i sterke farger og fylt til randen med godteri, frukt og leker. Noen mener de syv armene symboliserer de syv dødssyndene og at de sterke fargene skal være fristelsen, men når man så ødelegger piñataen får man den virkelige gleden.

Frankrike

I Frankrike er det ikke så vanlig å ha juletre, men det å ha en julekrybbe er desto viktigere. Ofte konkurrer nabolandsbyer om å ha den fineste krybben, men også hjemme setter folk opp sin egen julekrybbe. I Frankrike har det vært en tradisjon med julekrybber i hjemmet lenge, og det er ikke uvanlig at hundre år gamle figu-

rer fremdeles går i arv. I tillegg til å ha figurer av Den Hellige Familie inkluderes ofte figurer som smeder, bakere og folk med andre yrker.

Egypt

15 % av Egypts befolkning er kristne og tilhører den koptiske kirken. Den koptiske kirken er en ortodoks kirke og regnes som en

av de eldste kirkesamfunnene i verden. De følger den gregorianske kalenderen i motsetning til den katolske kirke som følger den julianske kalenderen og feirer derfor første juledag den 7. januar. De fleste koptiske kristne faster fra den 25. november og spiser ikke kjøtt eller kjøttprodukter i perioden frem til jul.

Eritrea

Midnattsmessen på julaften varer i 4-5 timer og på morgenkvisten drar alle hjem og forbereder seg til resten av dagen. De som har anledning kjøper et dyr, ofte en sau, til slakting og spiser et godt måltid med familien. Familier som har råd til å kjøpe et dyr, deler kjøttet med de som ikke har muli-

ghet til å kjøpe selv. Noen av ungdommene er våkene hele morgenen mens de venter på kjøttet. Hvis foreldrene har råd, får ungdommene også litt penger til å dra inn til byen og på kino eller hva de måtte ønske.

Av Alexander Kopperud og Snit Ghebriel

Bilde: pixbay.com

Det er mye som skjer i NUK i 2017. B
på! Se også nuk.no f

ADVENTSAKSJONEN

For: Alle som vil gjøre en nestekjærlig innsats for andre mennesker. I år skal vi hjelpe Sri Lanka, og tema for aksjonen er "Jorden- vårt felles hjem".

Sted: Hele Norge!

29. oktober - 23. desember

HØSTSAMLING

For: Ungdommer som vil lære mer om den katolske lederrollen. Rakk du ikke vårsamling, eller du har flere kurs igjen? Meld deg på!

Sted: Mariaholm, Spydeberg

08. - 10. september

LANDSMØTE

For: Lokallagsledere, barne- og ungdomskontakter, utvalg, redaksjoner, funksjonærer og gjester. Det er her alle de viktige avgjørelsene tas!

Sted: Mariaholm

6. - 8. oktober

NM I MINISTRERING

Alle ministrantlag i Norge. Katekese, sosialt samvær og Norgesmesterskap i ministrering. En langhelg med mye moro!

Sted: Oslo

August 2017

70 ÅRS-FESTIVAL

For: Barn, unge og voksne fra hele Norge. NUK skal avholde en festival sommeren 2017 for å feire at vi er 70 år gamle.

Sted: Ikke fastsatt

Sommer 2017

FAMILIE

For: Katolske småbarnsfamilier. De for store og små i et godt felles

Sted: Ikke

Juli 2017 (da

bruk denne kalenderen –og meld deg
for mer informasjon.

VÅRSAMLING

For: Deg mellom 15-18 år som har lyst til å lære mer om din rolle i Kirken og NUK. Dette er en del av NUKs ledertrening.

Sted: Mariaholm, Spydeberg

24. - 26. februar

KONFIRMANTLEIR (1 OG 2)

For: De som konfirmeres katolsk i 2013. Påskeleir med NUK er et must for alle konfirmanter. Her blir du kjent med masse nye katolske venner og får oppleve hvor utrolig fint det er å feire påske på leir!

Sted: Gulsrud leirsted og Haraset leirsted

9. - 16. april

PÅSKE +

For: Ungdommer som er konfirmert, opp til det året du fyller 18 år. Kom på leir for å møte nye og gamle venner igjen og feire påskens mysterium med dem. En av våre mest populære leirer!

Sted: Mariaholm, Spydeberg

9. - 16. april

JUNIORLEIR

For: Tweens (alder 12-14) fra hele landet. Denne uka skal vi være sammen på Mariaholm, kose oss i sola, bli kjent med hverandre og Gud. Gled deg!

Sted: Mariaholm, Spydeberg

1. - 8. juli

UNGDOMSLEIR

For: Ungdom mellom 15 og 18 år. Sommer, sol og levende kirke! Ikke gå glipp av sommerens deiligste uke med andre katolikker fra hele landet.

Sted: Mariaholm, Spydeberg

8. - 15. juli

LEIR

et vil bli oppbyggende dager både
kap av familier fra hele landet.

fastsatt

to kommer)

8 på gata

**med det nye
arbeidsutvalget i NUK**

Joakim Ramse

Inkludere langt flere i vårt trosfellesskap gjennom en systematisk satsning på unge voksne som utgangspunkt for resten av vår aktivitet i alle aldersgrupper. Knuse myter. Trivsel blant våre ansatte og frivillige. Salighet.

Jakob Voigt

Det jeg skal oppnå i løpet av min periode i AUV er i lage en ny og bedre hjemmeside til NUK.no. I tillegg skal jeg være en god nestleder ved å hjelpe til der det trengs.

Abel Amar

Mitt mål er å skape økt aktivitet og engasjement i NUK. Siden mine fokusområder er Nord- og Midt Norge vil jeg primært satse der. Jeg vil også gi distriktene mine et inntrykk av tilstedeværelse. Jeg håper også at arbeidet jeg gjør vil inspirere andre, slik som andre har inspirert meg.

Sandra Kim Elddevik

Det jeg ønsker å oppnå i min periode som AUV-medlem er at alle skal føle seg velkommen og som en del av kirken. Jeg ønsker meg fokus på medlemmene våre og at det skal være aktivitet for dem. Alle skal vite at det kan være gøy å være en del av kirken også, ikke bare formelt. Jeg ønsker også å gi tilbake det jeg har fått av NUK.

Q spurte det nye arbeidsutvalget i NUK om hva de ville få til å året som kom og hva deres mål var.

Her kom det mange gode svar, og vi stoler på at de holder sine løfter!

Loan-Anh Thi Tran

Det jeg ønsker å oppnå i min periode i AUV er et økt engasjement blant de unge. Jeg ønsker å bidra til å skape aktivitet, og å være en ressurs for andre på lokalt, regionalt og nasjonalt plan. Jeg har to distrikter som jeg fokuserer mest på, og jeg ønsker å være synlig og til hjelp når de trenger det, samt å ha god kontakt med dem.

Ivan Vu

Først og fremst vil jeg som regionsansvarlig i NUK besøke de byer som ligger i distriktene jeg har ansvar for: Distrikt Vest, Oslo og Østfold. Jeg har allerede planer om å besøke Stavanger på konfirmanthelg i vår og konfirmannt- og AA helg i Fredrikstad i slutten av november. Jeg skal jobbe med å gjøre kommunikasjonen mellom menigheter, distriktrepresentanter, vara, lokallagsledere og NUK mye bedre.

Anja Zawadzka Persvold

Jeg ønsker å kunne hjelpe oss unge katolikker med å finne glede, styrke og støtte i troen på Gud gjennom NUKs fellesskap, både på leir og i hverdagen. Vi har mange leirer og helger for dere i Q-aldersgruppen, jeg jobber særlig med at dere også skal få et givende tilbud i NUK når dere blir 18!

Ingebjørg Forsman Baerø

Motiverte og fulltallige redaksjoner i alle NUKs blader, slik at de kan fortsette å gi ut høykvalitetslitteratur til alle aldersgrupper i NUK! Vi skal også få trykket flere eksemplarer av Adoremus (vår flotte sangbok) slik at alle menigheter, leire og ungdomslag skal ha nok. En større satsing på nestekjærighet og Caritas i lokallagene er det vi virkelig skal å få utrettet innen sommeren 2017.

Kyrkja

– fellesskap og ueinigheit

I slutten av tenåra melde eg meg ut av Den katolske kyrkja. Eg orka ikkje lenger å tru som eg gjorde, og derfor slutta eg å tru. I ettertid innser eg at eg gjorde feil. I staden skulle eg ha begynt å tru på ein annan måte.

Grunnen til at eg melde meg ut den gongen, var at eg ikkje opplevde å kunne stå inne for mange av dei tinga Kyrkja lærte. Det gjer eg ikkje i dag heller. Eg synest for eksempel det er vanskeleg å kalle seksuelle handlingar utanfor ekteskapet mellom samtykkande vaksne for «hor», slik Katekismen gjer (§ 2353). Eg er heller ikkje einig i at slike handlingar «strider alvorlig mot menneskeverdet» (ibid.). Det same gjeld læra om at homoseksuelle handlingar «strider mot naturloven» (§ 2357), og at masturbering er «en alvorlig tøylesløs handling» (§ 2352). Eg meiner òg det er diskriminerande av Kyrkja å nekte å vigsle kvinner

til prestar og biskopar.

Eg er altså framleis ueinig med mykje av det Kyrkja lærer, akkurat slik eg var i slutten av tenåra. Like fullt er eg medlem i dag, og har vore truande kristen og såkalla praktiserande katolikk i fleire år. Eg har til og med studert katolsk teologi, og har ein bachelorgrad i faget. Derfor seier eg at eg ikkje berre har **medlemskap** i Den katolske kyrkja, men at eg òg er ein del av det katolske **fellesskapet**. Korleis er det mogleg?

”

Det er altså ikkje fordi den kristne trua er så logisk at eg er kristen.

Skal eg svare på dette spørsmålet, må eg svare på korfor eg er kristen. **Det å vere katolikk er nemleg verken meir eller mindre enn det å vere kristen.** Den katolske kyrkja lærer oss

at den kristne trua er ei gåve frå Gud – ei såkalla nådegåve. Sankt Thomas Aquinas var ein teolog og dominikanarmunk som levde i mellomalderen. Han forklarar oss korleis det heng saman at den kristne trua er ei nådegåve: Når ein person høyrer dei kristne læresetningane bli forkynt, blir ho trekt mot dei. Vi kan på ein måte seie at Gud gir henne ei oppleving av **kjærleik** til dei kristne trudomsartiklane. Det er ikkje mogleg for personen å gi seg sjølv denne kjærleiken – han må komme frå Gud, som ei gåve gitt av nåde. Om personen vel å tru på dei kristne læresetningane som ho kjenner slik kjærleik til, seier vi at ho tar imot den kristne trua. Ho blir **kristen**. Det å vere kristen er derfor ei nådegåve, men òg eit fritt val om å ta imot den gáva som trua er.

Slik er det for meg òg: Eg er kristen fordi eg kjenner kjærleik til dei kristne trudomsartiklane, og vel å tru på dei.

Eg **elskar** tanken på at «Gud steig ned på jorda, og gjorde seg like gammal som eit einsamt barn», som det heiter i eit bilde av den svenske kunstnaren Jan Stenmark.

Det er altså ikkje fordi den kristne trua er så logisk at eg er kristen. Ho er det òg, men dersom det var grunnen til at eg var kristen, ville kristendommen berre ha vore for dei aller smartaste av oss. I dag veit eg dessutan at den kristne trua består av dei 14 læresetningane som finst i den niken-

”

(...)kjernen i den kristne trua er kjærleik. Derfor er det mogleg å vere ueinig i nokre ting, og likevel vere ein del av fellesskapet.

ske truedkjenninga. Det er denne truedkjenninga vi vanlegvis syng i høgmessa om søndagane, og kjernen i henne er læra om **inkarnasjonen** og **treininga**. **Inkarnasjonslæra** handlar om at Gud har elska oss så høgt at

han blei menneske i Jesus frå Nasaret (jf. Joh 3,16). **Treiningaslæra** handlar om at Gud er éin i tre guddommelege personar, noko som inneber at Gud er kjærleik i sitt inste vesen frå opphavet av.

Eg er altså katolikk fordi eg er kristen, og kristen fordi eg har tatt imot trusgåva frå Gud. I tillegg veit eg at kjernen i den kristne trua er **kjærleik**. Derfor er det mogleg å vere ueinig i nokre ting, og likevel vere ein del av

fellesskapet. Vi må berre vere einige om det viktigaste, nemleg at «Gud er kjærleik», og at «den som blir verande i kjærleiken, blir verande i Gud og Gud i han» (1. Joh 4,16b).

Av Ivar Joakim Gjerald

Qnyheter

Paven i Malmø – Tekst Ludvig Lorentz Stefan Hareide

Paven kom, vi tok imot ham!

Søndag 30. oktober ble jeg plukket opp på Mariaholm etter Adventsaksjonshelgen, klar for messe med paven på nordisk jord. En skulle kanskje tro at de 530 kilometerne fra Mariaholm til Malmö ville bli en lang reise, men det går overraskende fort når det er en prest som sitter bak rattet og samtalen flyter lett.

Vel fremme på Latinskolan i Malmö ble vi møtt av NRK som skulle lage en reportasje til Kveldsnytt. Jeg kan røpe at ikke alle var like begeistret for å bli filmet, så det var deilig da rikskringkastingen forsvant og vi var alene i gymsalen med «Sveriges Unga Katoliker».

Dagen etter var det lite som sto på programmet. Etter en morgenmesse med SUK stod vi fritt til å gjøre som vi ville. Noen av oss dro på et økumenisk arrangement med paven og representanter fra det lutherske verdensforbund, hvor vi også fikk høre sterke vitnesbyrd fra troende i en konfliktpreget hverdag. Mens andre dro over til København, kun en halvtimes togtur unna. Det er lite som kan måle seg med god dansk sild og vissheten om at klassekameratene dine sitter på skolen og strever. Og noen valgte å bli i byen for å utforske Malmö.

Bilde: Andrew Medichini/PA

Tirsdag, allehelgensdag, våknet vi tidlig. Sammen med SUK gikk vi i prosesjon til den store fotballstadion der pave Frans skulle feire messen. Det var veldig kaldt, men det forhindret ikke 18 000 katolikker i å møte opp. Paven feiret en høytidelig messe og dette ble turens soleklare høydepunkt (med sild i Køben' på en god andre plass).

Til sist vil jeg dele et sitat fra pavens preken:

Det er mildheten og ydmykheten som får oss til å forstå Guds storhet og til å tilbe ham oppriktig; dessuten er det grunninnstillingen til de som ikke har noe å tape siden deres eneste rikdom er Gud.

Takk for turen, med ønske om flere gode turer!

Fredsprisen til Colombia

Hvert år deles Nobels Fredspris ut i Oslo. Og i år gikk prisen til Colombias president Juan Manuel Santos, for hans arbeid med fredsavtalen mellom regjeringen i landet og FARC-geriljaen som det stod om i forrige utgave av Q. I begynnelsen av oktober takket folket nei til fredsavtalen i en folkeavstemming der 50,2 % stemte nei. Selv om folket ikke ville ha fredsavtalen som Santos la frem, har offentlige personer fra både geriljaen og regjeringen gått ut og sagt at fredsprisen er et viktig steg i riktig retning for fred i Colombia. Nobelkomiteen har også sagt at fredsprisen er en hyllest til det Colombianske folket som til tross for 50 år med væpnede konflikter aldri har gitt opp håpet om fred. Juan Manuel Santos er selv katolikk og har i en samtale sagt at han har satt mye lit til Gud, og anerkjenner pave Frans' og den Katolske Kirkes sentrale rolle i fredsforhandlingene i landet. Selve prisutdelingen finner sted i Oslo rådhus den 10. desember.

Fotballspiller ble prest

Hva skal man gjøre når man legger opp som fotballspiller og tar av seg fotballskoene for siste gang? De aller fleste håper nok på å få seg en trenerjobb eller kanskje en jobb som kommentator for en fjernsynskanal. Den tidligere Manchester United-spilleren Philip Mulryne har derimot valgt en litt annerledes karriere. I oktober i år ble han nemlig ordinert til diakon, en rolle man har i Kirken før man blir presteviet. Den nå 38 år gamle tidligere fotballspilleren begynte å studere for å bli prest i Roma i 2009, og vil antageligvis bli ordinert til prest i løpet av 2017. Mulryne sa i et intervju at det var tanken på å kunne gi seg selv helt til Gud som gjorde at han til slutt valgte å søke ordenslivet, og det å kunne vise gleden av å kjenne Ham og dele den med andre. Så hvis du går med store drømmer om å bli fotballspiller, kanskje du også en dag bestemmer deg for å bytte ut fotballdrakten med en nonne- eller munkedrakt og finne ditt nye «fotballag» i et kloster.

Ny ressurside for søndagsskole og katekese

Driver du eller noen du kjenner med undervisning i kirken, enten i søndagsskolen eller i katekesen? Da burde du sjekke ut blilys.no. Her finner du masse ressurser og tips til forskjellige aktiviteter man kan finne på i forbindelse med ulike temaer. Hvis du tar en titt finner du sikkert litt inspirasjon til noe du kan finne på sammen med lokallaget ditt på neste lokallagsmøte.

Nonne tok doktorgrad i luftfartsteknologi

Søster Benedic- ta mottok doktorgraden sin i luftfartsteknologi fra Defence Institute of Advanced Technology i Pune, India. Den 32 år gamle kontemplative

Kilde: Aleteia.org

nonnen fra Kuwait kom i den anledning ut av klosteret for første gang siden hun hadde hadde trådd inn ifjor. Forskingen hun har drevet med har vært innen jetmotorteknologi, og hennes funn vil være til nytte i byggingen av nye romfartøyer. Hvem sier at fornuftige mennesker ikke kan tro på Gud?

AA-helg:

Stå sammen i et fellesskap

Adventsaksjonshelgen ble avholdt den 28.-30. oktober på Mariaholm. Dette var min første leir etter konfirmasjonen, og jeg var veldig spent på hvordan det ville være og var kanskje litt redd for at det ikke skulle bli så gøy som jeg håpet. Den siste dagen ville jeg uten tvil bli værende på Mariaholm, men jeg var også litt glad for å dra hjem med mange gode minner og masse god motivasjon.

Jeg har hørt av mine eldre søsken at WYD (World Youth Day) var stedet der de kom nærmere Gud og at de følte seg frelst etter å ha vært med. For meg skal det ikke så mye til for å komme nærmere troen. En helg som denne kan gjøre utrolig mye, den har styrket troen min og bragt meg nærmere Gud.

Under AA-helgen lærte vi mye om Adventsak-

sjonen og hva vi som lokallag kan bidra med for å samle inn penger. I år skal vi samle penger for "inkluderende utdanning i Vietnam". Man kan for eksempel selge vafler og kake på gata, arrangere kirkekaffe, holde konsert eller gå rundt i byen med bøsser. Vi hadde også rebusløp som gikk ut på at vi skulle gå fra post til post og samle inn mest mulig penger. Aksjonen vi skulle samle inn penger til var «Rett til bursdag» for en av lederne våre som hadde bursdag den dagen. På den ene siden skulle vi lage en plakat og på den annen skulle vi lage vafler. Dette er nyttige ting man kan ta med seg når man skal arrangere adventsaksjon hjemme i sin egen menighet og samle inn penger til et reelt prosjekt.

Adventsaksjonen handler om at vi skal stå sammen i et fellesskap

og samle inn penger til mennesker som trenger hjelp og ikke har like mye som oss. Hva får vi ut av denne aksjonen? Vi sprer glede og vi gjør en god gjerning sammen.

Av Nivetha Josephmary
Bilde: Caritas Norge

” **Adventsaksjonen handler om at vi skal stå sammen i et fellesskap og samle inn penger til mennesker som trenger hjelp og ikke har like mye som oss.**

Intervju med Pater Andreas Rupprecht,
vår nye landsungdomsprest

Ønsker å besøke alle menigheter!

(med jernbanen mon tro?)

Pater Andreas og jeg møtes en mørk høstettermiddag på St. Sunniva skole i Oslo. Pater har en 50% stilling på St. Sunniva skole, og siden jeg har en deltidsstilling der selv, virket det som et naturlig sted å møtes. Men det er ikkeskolepreststillingen denne praten fokuserer på. Pater Andreas ble nemlig tidligere i år NUKs nye ungdomsprest!

I NUK-sammenheng er han godt kjent, han har nemlig hatt stillingen en gang tidligere, fra 2007 til 2010. Da ble han sogneprest i Jessheim menighet, men han har fortsatt å delta på WYD og leirer. Nå er vi glade for å ha fått han tilbake som ungdomsprest.

Pater Andreas Rupprecht har en tydelig aksent, så jeg åpner intervjuet med et spørsmål om hvor han er født og oppvokst. "Tyskland" svarer han med et smil. Det gode humøret smitter. Jeg ønsker å bli kjent med hvordan pater var som barn, og følger opp med "var du

aktiv som barn? Holdt du på med sport eller hadde du noen hobbyer av et slag?".

"Sport og sånn holdt jeg ikke noe særlig på med. Jeg syklet ganske mye, men det var ganske vanlig – det var jo så flatt! Som hobby hadde jeg jernbanen". Pater Andreas' in-

teresse for jernbane er kjent for mange i NUK, han har for eksempel full peiling på togru-ter! "Så den interessen kom allerede som barn altså?", lurar jeg. "Jeg var ofte hos morfar, og han bodde rett ved jernbanen,", mimrer pater Andreas og humrer. "Så det har alltid

vært en interesse."

"Hva med i Kirken, var du aktiv der?" Pater forteller at han begynte som ministrant den dagen som bestefaren fylte 70 år. "Det var min bursdagsgave til ham!", sier han og ler. "Jeg var 10 år på den tiden. Så det var begynnelsen. Som 14-åring ble jeg lektor, og da jeg var rundt 17 år ble jeg sakrestan." Han forteller at han også var med i ungdomsgruppen etter fermingen.

Jeg lurar på hvordan ungdomsgruppene er i Tyskland, og da svarer han lattermildt at det ikke var så mye som skjedde siden han bod-

de på landet! "Vi var omtrent 3 årskull. En stor ting vi gjorde var klesinnsamling. Med traktor og tilhenger!". De hadde også sommerleirer og teltleirer.

Etter skolen og et år i militærtjeneste, begynte pater Andreas på prestestudiene. Pater forteller at interessen for arbeid med barn og unge kom under studietiden. "Det var mye teori, og ganske kjedelig. Jeg var nesten i ferd med å slutte! Det som hjalp meg var at jeg tok noen oppgaver i menigheten, konfirmantundervisning og ministrantgruppe. Da kunne jeg endelig bruke teorien!" I år har pa-

ter Andreas vært prest i 20 år!

Han flyttet til Norge i 2006, og da hadde han bare vært på besøk her to ganger tidligere, første gang i 1997. "Første gang jeg reiste til Norge på ferie, var til Bergen. Jeg hadde hørt at det var messe hver kveld. Jeg gikk dit, også var messen på vietnamesisk! Så det er et inntrykk jeg husker godt!".

//

Det er mange som sender meg melding på facebook og lurar på ting. Til og med skole! Men jeg skriver ikke hjemmeleksa di altså!

Pater Andreas forteller at han liker arbeid med ungdom, for da ser man hvordan de utvikler seg. Livet som ungdomsprest blir nok litt annerledes enn hva det var som sogneprest. "Mest forskjell blir kanskje strukturen", nevner han.

"Hva ser du frem til å gjøre som ungdoms-

sprest i Norge?" "Jeg har mange ideer og planer, men vi får se om jeg klarer å gjennomføre alt! Jeg vil veldig gjerne besøke alle menigheter. Det klarer jeg ikke min første periode som ungdomsprest, da var det seks menigheter til overs!" Pater smiler bredt, og forteller at ungdom gjerne må invitere ham til menigheten sin. Ellers sier han at det bare er å sende han en melding på facebook hvis det skulle være noe man lurar på. "Jeg har ikke alltid tid til å reise, men på facebook prøver jeg å svare." Pater Andreas er aktiv på facebook, og han har over 1300 venner på nettstedet! "Det finnes folk som har flere", sier han ydmykt når jeg kommenterer antallet. "Det er mange som sender meg melding på facebook og lurar på ting. Til og med skole! Men jeg skriver ikke hjemmeleksa di altså!" sier han, og vi ler.

Praten er over for denne gang, og jeg takker ham for intervjuet. Igjen sitter jeg med et håp om at du som leser dette har fått innblikk i hvor hyggelig og blid vår nye ungdomsprest er.

Av Susanne Tande
Bilder: privat

Den hellige Josef

Når en ser for seg Josef, danner det seg et bilde av Josef ved krybben i bakhodet vårt. Det er der vi er vant til å se ham. Det er noe veldig aktivt i blikket hans, mot Maria og Jesus, men ellers står han der passiv.

Josef måtte ta et valg. Han kunne ha tatt den lette veien og aldri ønsket å se Maria igjen, under antagelsen om at hun måtte ha vært utro. Under vanlige omstendigheter ville man også tro det med god grunn. Men Gud brøt gjennom og inn. Alt er ikke som før når Gud bestemmer seg for å bryte inn. Dette gjør at Josefs valg om å følge Maria, som jo stred med kjølig fornuft, illustrerer godt måten kristendommen handler om å velge Guds vei. Josef valgte å tro på at dette handlet om en kjærlighetshandling fra Gud, og Josefs rolle skulle være å beskytte Maria – denne kvinnen som landsbyen trodde hadde kastet skam over Josef.

Men dette valget kom ikke av intet. Josef vokste opp i en kultur

som forberedte ham på den reisen og de valgene han skulle ta. Josef hadde vokst opp med den jødiske kulturen, som på noen måter kan likne protestantisk liv i deler av Nord-Europa, med tanke på rollen skriften spilte i deres liv. Men skriften er for sjelen forberedende. Slik kan vi tenke oss at den protestantiske kulturen i Norge, kan være

del i å forberede nordmenn på katolisismen, som innebærer valget om å ta Kristi følge. Og på samme måte forbereder katekisme og hellig lesing oss på å bli menn, som kan følge Josefs eksempel. Nå vender vi tilbake til Josef, der han står ved krybben. Han tok rolle som ektemann og beskytter av Maria, gjennom deres ferd til Egypt og Betlehem.

Uten Josef kunne rett og slett ikke Maria ha reist. På denne måten kan vi se at det er Josefs rolle som mann som sikrer kvinnen Marias fødsel av vår frelser Jesus Kristus. Mer aktuelt for oss: Vi kan se at mannlighet er noe som frembærer kvinnelighetens frukter.

Av Odin Rustad

Bilde: Wikimedia Commons

Qrtur

Julefilm - Home Alone

Julematen er spist, julegavene åpnet, og Jesusbarnet lagt på plass i julekrybben. En unik form for ro har lagt seg over hele landet. Det er offisielt jul. Du har ingen planer for de neste dagene, annet enn å sitte i pysjen og nyte at du ikke er ute i snøstormen. Så hva finner du på? Du setter på en julefilm, naturligvis! Enten det er Elf, Love Actually eller The Holiday, vi har alle våre favoritter blant de uendelige valgmulighetene. Personlig går jeg for Home Alone, nummer én selvfølgelig.

Home Alone («Alene hjemme» på norsk) er en av de mest populære julefil-

mene som finnes. Filmen, som har fantastiske Macaulay Culkin i hovedrollen, forteller historien om 8 år gamle Kevin McCallister som blir forlatt alene hjemme etter at familien glemmer å vekke han før de flyr til Paris på juleferie. Først syns Kevin det er ganske så skummelt å være helt alene i det store huset. Han hører rare lyder og syns det er ekkelt å gå ned i kjelleren. Men det tar ikke lang tid før han innser hvilken frihet det også innebærer; han kan gjøre alle de tingene de voksne aldri lar ham gjøre, som å se på hvilke filmer han vil, være oppe

så lenge han vil, og spise så mye is han vil. Han får derimot ikke være i fred så veldig lenge. Det kommer nemlig to dumme tyver som prøver å rane huset til familien McCallister. Så da må Kevin på egenhånd komme opp med en plan og lage feller for å hindre dem i å bryte seg inn.

Home Alone er en sånn type film som får selv de minst nostalgiske av oss til å mimre tilbake

til barndommen. Den får deg til å le, den stiller med nok av spenning, og i tillegg forsyner den seeren med både kristne og ikke-kristne budskap som treffer langt nedi hjertetota. Home Alone er en sånn film man kan se hver jul i lange tider uten å gå lei, så det er bare å sette i gang.

Tekst: Cecilia Bruce

Qprest

kirken og Kirken

Når man skriver om kirken, så finnes det på norsk en liten forskjell man må passe på. Kirken med stor K og kirken med liten K betegner to forskjellige ting, men disse har selvfølgelig noe med hverandre å gjøre.

Kirken med stor K er vi alle: presten og konfirmantlæreren, du som kanskje er ministrant, du som kommer til messen når mamma og pappa kjører deg, og du

som drar på påskeleir.

Kirken med liten k er den bygningen hvor vi vanligvis kommer sammen på søndagen for å feire messen og for å møte andre mennesker som vi har til felles med.

Det norske ordet «kirken» kommer fra det greske «kyriakón» som betyr «Det som tilhører Herren».

Det latinske ordet for kirke, «ecclesia», be-

tyr «De som er kalt ut (fra folket av Gud)». Vi tilhører Kristus ikke bare fordi vi eller våre foreldre har valgt det, men fordi Gud faktisk har kalt oss til det.

Men når det er folket som er Kirken (med stor K), hvorfor trenger vi da en kirke (med liten k)?

I det gamle testamente leser vi at det fantes hellige steder hvor folk møtte Gud. Når

Abraham skal bringe et offer, drar han til et hellig sted. Når Moses har fått budtavlene fra Gud, så plasseres disse i en kiste som blir oppbevart i et telt mens folket drar fra sted til sted på vei til det lovede land. På denne måten «bor» Gud blant dem.

Senere da folket Israel bosatte seg, bygget de Gud et fast hus: tempelet i Jerusalem. Der bodde Gud blant dem, inntil tempelet ble

ødelagt av romerne, og siden har jødene ikke lenger et slikt sted.

De første kristne samlet seg i private hus. Først etter en stund, da noen av dem hadde ofret livet sitt for troen og blitt martyrer, begynte de å samle seg på disse martyrenes gravsteder, og ved dette bekreftet de at de fulgte den troen som martyrene hadde vitnet om.

Da man senere bygget kirker for å samles der hvor Gud bodde, så ville også denne bygningen fortelle noe om Gud. Man bygget kirker som en kongehall (på gresk: «basilika») for å vise at Gud er konge. I

middelalderen, da man hadde utviklet nye byggetoder, bygget man høyt opp til himmelen for å synliggjøre hvor stor Gud er og for å gi en forsmak på det himmelske Jerusalem. Det førte nok iblant til at kirken også ble et tegn på en bys rikdom og byggemesternes ferdigheter, men på den andre siden, kunne disse kirkene også gi ly til hele byens befolkning. I nyere tid har man også bygget kirker som et telt (for å vende tanken tilbake til det vandrende folket Israel) eller som et skip som seiler over tidenes hav inntil det ankommer den trygge havn hos Gud.

I år kunne jeg to ganger oppleve innvielse av en ny kirke. Både på Jessheim hvor jeg hadde vært sogneprest og hvor St. Gudmund menighet bygget sin første kirke, og i Trondheim hvor St. Olav menighet erstattet den falleferdige gamle domkirken med en ny.

Siden kirken i Trondheim er en domkirke, sendte Paven selv en stedfortreder, nemlig kardinal Murphy-O'Connor fra Westminster, som skulle foreta denne vigslingen. Noen ungdommer fra menighetene i Trondheim hadde kommet sammen for å delta på denne festen.

Hundrevis av mennesker, flere biskoper, tretti prester og en hær av ministranter ventet foran en lukket dør, inntil kardinalen åpnet den. Da alle så hadde kommet inn, velsignet han vannet og stenket både alteret, veggene og de samlede med vievann for deretter å begynne messen.

Dette er en helt spesiell messe, og det stiligste er kanskje når relikviene blir lagt inn i hullet i alteret, som etter det blir muret igjen.

Av Pater Andreas Ruprecht
Bilde: Vuong Hoang Vu

Kateketisk spalte

Hvordan kommer Kirken frem til det den mener?

-om dogmene i Kirken

Når vi snakker om dogmer er det mange som tenker på uttrykket å være dogmatisk. Da får vi kanskje et bilde i hodet av en gammel mann som er veldig konservativ og sur i møte med ungdommer fordi han mener at de er altfor moderne. Og når vi snakker om dogmer i Kirken er det mange som tenker på eldre prester og andre kristne som veiver og peker med moralske pekefingre mens de forbanner seg over «den ungdommen nå til dags(!)». Men dette er egentlig ikke en riktig bruk av begrepet dogme.

En trekløver som representasjon av treenigheten. Lisensert Frank Vincentz, Wikimedia Commons.astoralavdelingen

Dogmene er læresetninger i Kirkens troslære som vi anser som absolutt sanne og uomtvistelige for vår katolske tro. Læren om Treenigheten som Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, er et eksempel på en slik ufravikelig troslæresetning. Det er slik at hvis vi ikke anerkjen-

ner at Gud er treenig i Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, men har et grunnleggende annet bilde i oss av Gud enn dette, så er vi faktisk ikke troende kristne og katolikker. (Hvis noen mener og tror at Gud bare er én person og aldri har

åpenbart seg selv for oss mennesker, kan det for eksempel hende at han eller hun er muslim.)

De dogmene vi har i Kirken har utkrystallisert seg i løpet av kirkehistoriens mange århundrer i møte med

nye ideer og gjennom polemikk i de teologiske diskusjonene, som er brytninger mot andre trosforestillinger og gudsbilder. I dogmene kan vi se at det ligger en historie bak, der trosinnholdet har vært utfordret og stilt spørsmål ved av en

Bilde: Hamish Barrie

// **I dogmene kan vi se at det ligger en historie bak, der trosinnholdet har vært utfordret og stilt spørsmål ved(...)**

person eller gruppe i Kirken som har presentert et alternativt syn på noe i troen. Vi kan si at i forsvaret av den opprinnelige tros sannheten har Kirken formulert innholdet av dette i et dogme, slik at det i tilfeller av uenighet ikke skal råde tvil om hva som er det riktige å tro. En lære som da uttrykker noe som innholdsmessig står i strid med dogmet, vil regnes som en heresi, som betyr at det er en feillære eller en forvrengning av trosinnholdet. Heresiene sier altså noe som er i strid med dogmene. De som

trodde på og hevdet en heretisk lære, ble før i tiden kalt for kjettere. (OBS! Dette gjelder ikke barn og voksne legfolk som sier noe som er feil om troen, hvilket da skyldes at de ennå ikke har lært om det eller at de har misforstått noe. Dette gjelder prester og teologer som bevisst har hevdet og forkynt en lære som står i strid med Kirkens lære.)

I Kirkens dogmedannelse gjelder det et særlig viktig og ufravikelig prinsipp om at dogmet ikke skal trekke inn et nytt element

i troslæren. Dogmet skal uttrykke det som er der i Kirkens opprinnelige tro, det som uttrykkes skal stå i koherens (indre logisk sammenheng) med resten av troslæren og det skal bygge på Kirkens tradisjon og på ingen måte stå i strid med denne. Et dogme er sånn sett bare en spissformulering i ord av det som implisitt ligger i den katolske tro fra før det overhodet er sagt et ord.

Tekst: Camilla Cselenyi,
Pastoralavdelingen

“

Vivians Vits:

**Har du hørt om elgen som
hoppa i vannet og ble rein?**

Bli med, meld deg inn!

www.nuk.no

